

noget, som jeg omtalte, men rigtignok ikke ud fra Danmarks Synspunkt, som jeg forfægtede, men ud fra Czekoslovakiets. Vi faar nemlig her et Udtryk for, at det, som vi ikke selv tør udnytte, nemlig Købeevnen, er det forventet og fuldkommen berettiget at forvente, at Czekoslovakiet vil udnytte. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har selv peget paa, at vor Eksport til Czekoslovakiet nu gaar op til ca. 20 Mill. Kr. om Aaret. Det er ganske vist et anseeligt Beløb; dog er det ingenlunde særlig stort i Forhold til vor samlede Omsætning. Nu er det, jeg gerne vil have Klarhed paa, om det, man anerkender, at man maa bøje sig for, naar det gælder Czekoslovakiet, er Krav, som det er utilladeligt at rejse her til Lands. Hvis Czekoslovakiet føler sig krænkede ved de danske Restriktioner, skal vi hæve dem; men hvis f. Eks. et Land som Sverige, der jo har lukket for en betydelig dansk Landbrugseksportvare under et Paaskud, jeg ikke mener længere kan opretholdes, lukker for os, skal vi saa indtage den Rolle, vi ikke vil tiltænke Czekoslovakiet, staa med Hatten i Haanden og sige: Vær saa god, kom bare indenfor med alle jeres Varer, til Trods for at vi maa anerkende, at I lukker Døren for Næsen af os! Det er dette noget selvmodsiggende, jeg ikke rigtig forstaar, og jeg tror ogsaa, at i Længden vil den danske Befolkning, navnlig Landbefolkningen, ikke fatte det fornuftige heri.

Naar man endvidere fremstiller det saaledes, at Czekoslovakiet har givet Afkald paa at træffe særlige Repressalier mod en Forsikring om, at Importreguleringen herhjemme opgives snarest muligt, vil jeg gerne spørge, om den danske Stat har faaet nogen Garanti for, at vor Landbrugsafsætning da er garanteret for Fremtiden i Czekoslovakiet, eller om man — hvilket jeg synes vilde være meget beklageligt — efter at have givet dette Tilsagn og prisgivet vor Industri, in casu Tobaks- og Skotøjsindustrien, ved at ophæve Importreguleringen risikerede, at Czekoslovakiet alligevel 8 Dage eller nogle Uger senere lukkede for vor Landbrugseksport. Jeg tror, det vilde være af meget stor Interesse, hvis vi kunde formaa det ærede Medlem Hr. Pinstrup til at oplyse for dette høje Ting, at en saadan Garanti var opnaaet. Jeg vil ærlig sige, at hvis dette er Tilfældet, er det kynisk og brutalt overfor de Interesser, som bliver ofret, nemlig de Industrier, jeg har nævnt, men det er i alt Fald Forretning, baade nationaløkonomisk og nationalt set en Forretning; man har ofret det mindre til Fordel for det større, i dette Tilfælde

nogle Industriinteresser til Fordel for den omfattende Landbrugseksport, man har derved. Men hvis vi ofrer det ene uden at faa det andet sikret, forekommer det mig at være Udslag af en Politik, som karakteriseres med noget endnu ynkeligere end at staa med Hatten i Haanden.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup afsluttede sine Bemærkninger med at fremhæve, at den frie Landbrugsindustri har en ganske overordentlig stor Betydning, og at denne Industris Interesser ikke maa tilside sættes til Fordel for en Industri, der ikke kan konkurrere, ikke kan bære sig selv, ikke kan eksistere paa anden Maade, end at den faar Understøttelse, saaledes at dette betyder en afgjort Fordyrelse af dens Varer overfor Forbrugerne. Jeg vil endnu en Gang fremhæve, at der ikke er Tale om at kunne parallelisere Landbruget og den nødstedte Industri i Øjeblikket. Der er her Tale om Industrier, der er nødstedte som Følge af Valutaforhold, som Landbruget absolut ikke er ude for. Det er gjort op; at i Gennemsnit vil Varerne fra de Konkurrencelands, der her er Tale om, andrage en Trediedel eller en Fjerdedel af den danske Produktions Omkostninger for de paagældende Varer, fremstillede her i Landet. Det vil med andre Ord sige, at for at Landbruget kan paralleliseres, maa man tænke sig, at et eller andet Land — jeg haaber ikke, der findes et saadant — med en ekstraordinær lav Valuta tilbød Smør her paa Pladsen til ca. 60 Ø. pr. kg. Det er det lidet tiltalende, lidet opmuntrende Billede, Landbruget maa rulle op for sig, naar det forsøger at sætte sig ind i de nødstedte Industriers Rolle. Hvis man vil gøre sig disse Perspektiver klart og tænke dem igennem, tror jeg, Landbruget vil blive nødt til at stemme Tonen lidt ned og tale med større Varsomhed, med større Forstaaelse om den Situation, vore nødstedte Industrier er ude for, og som det er mit Haab, at man stadig vil kunne enes om Foranstaltninger til at afværge.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg skal først gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Stauning, der mente, at jeg ikke tillagde det tilstrækkelig Vægt, at der var kommet en Del, ca. 1000 Kvinder i Arbejde i Tobaksindustrien. Jeg brugte det Udtryk, at det var overvejende Kvinder. Det ærede Medlem havde forstaaet, at der i denne min Udtalelse laa noget nedsættende for de arbejdende Kvinder, og det ærede Medlem